

[Kaj Hansen]

sterne, at realværdien af pensionerne falder med 1½ pct. Det viser helt klart den asociale linje. Det bliver i gennemsnit en merudgift til opvarmning og belysning på 635 kr., men det er i gennemsnit, og jeg er helt sikker på, at netop for dem, der har opvarmning ved gas, kan det godt blive mere. Hermed har man fjernet den forbedring af folke- og invalidepensionerne, der skete ved den sidste regulering. Det er både asocialt og kynisk at lade folke- og invalidepensionisterne bøde for en forfejlet økonomisk politik og for energiafgifter, som i realiteten er en rationering, der bestemmes af hundredkronesedlernes antal.

Gennemførelse af afgiftsforhøjelser betyder endvidere et betydeligt fald i reallønningerne. Regeringen har selv opgjort det til 2½ pct. for en gennemsnitslønmodtager. Det er klart, at for mange vil det blive betydeligt mere, og det gælder ikke mindst lønmodtagere med skiftende arbejdspladser og andre, som er tvunget til at benytte egne befordringsmidler, fordi den kollektive trafik er så dårligt udbygget. Et så hurtigt og kraftigt fald i reallønnen få måneder efter overenskomstindgrebet vil nu være den direkte årsag til, at der udløses lønaktioner på arbejdspladserne, ikke af lyst, men som en nødværgeforanstaltning over for regeringens ensidige politik, der udelukkende sigter på at vælte krisens byrde over på arbejderklassen.

Regeringen har ikke under udvalgsarbejdet været i stand til at redegøre for de beskæftigelsesmæssige virkninger af afgifterne og besparelserne, men vi har fået adskillige søforklaringer. En af dem lyder sådan – og jeg citerer fra almindelig del, bilag 87, sidste side:

»Afgiftsforhøjelserne og besparelserne vil isoleret bedømt forøge ledigheden, men de samlede foranstaltningers virkninger på beskæftigelsen afhænger af besparelserne og beskæftigelsesplanens konkrete udformning.«

Tilsyneladende ved regeringen altså ingenting om, hvordan det vil gå med beskæftigelsen, eller også vil den ikke ud med sproget, da den så kommer til at erkende, at der bliver en stor negativ effekt på beskæftigelsen. Mogens Lykketoft fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har i radioen gjort rede for beregninger, der viser, at arbejdsløsheden vil stige med ca. 30.000. Da vi i udvalget bad om disse beregninger og ministerens kommentarer hertil, var svaret fra Arbejderbevæ-

gelsens Erhvervsråd, at der ikke er udarbejdet nogen samlet redegørelse med henblik på offentliggørelse. Det lyder jo ganske ejendommeligt, når Mogens Lykketoft kunne nævne tallene i radioen. Der er åbenbart nogle, der ikke har været interesserede i, at udvalget fik beregningerne i hænde. Hvem det så kan være, har man jo lov til at gætte sig til.

Men nu bliver det endnu morsommere, for i Aktuelt i dag kommer Arbejderbevægelsens Erhvervsråds beregninger, der også siger, at det vil dreje sig om 30.000 ledige, og det er en artikel, der er skrevet af Frithiof Hagen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Nu bliver vi altså nødt til at få denne sag klaret op, og derfor nødsages vi til at bede om en kort udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, hvor vi får regeringens kommentarer til de oplysninger, man ikke var i stand til at skaffe fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, men som i dag er offentliggjort i Aktuelt.

Indtil vi i anden omgang – om det bliver til oktober eller før – ser regeringens konkrete besparelsesforslag, de nedskæringer, der skal gennemføres i kommunerne, og indtil andet er bevist, må man regne med, at arbejdsløsheden som følge af afgiftsforhøjelser og besparelser vil blive forøget med 30.000–40.000.

Besparelserne på de kommunale budgetter har regeringen selv anslået til 4 mia kr., men i udvalget kunne vi ikke få svar på, hvad dette skøn byggede på. Meget tyder på, at det er grebet ud af Marienborgs blå luft. Når vi kender resultatet af forhandlingerne, kan vi måske få nogle kendsgerninger på bordet. For øvrigt blev det i udvalget endnu en gang fastslået, at en aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforenings bestyrelse har den enkelte kommune ingen pligt til at følge. Det betyder, at kommuner ikke på grund af denne aftale kan tvinges til at gennemføre besparelser, der f. eks. vil give flere arbejdsløse eller sociale forringelser.

Under dække af oliemangel og energikrise vil regeringen nu med et spinkelt flertal i folketinget gennemføre afgiftsforhøjelser og besparelser, som også kan ses som en videreførelse af overenskomstindgrebet og en falletret indkomstpolitik. Vi har jo en regering, som kun regerer 3 måneder ad gangen, og når folketinget på et eller andet tidspunkt